

Nieuwsbrief mei 2019

Volgende dagen is de winkel gesloten
Woensdag 1 en donderdag 2 mei (dag van de arbeid)
30 mei t.e.m. 2 juni (brug Onze Lieve Heer Hemelvaart)

Meiplasticvrij: “De verantwoordelijkheid van iedereen”
Plasticvrij is ‘hot’. De massaproductie van plastic heeft de laatste 50 jaar buitensporige vormen aangenomen met desastreuze gevolgen voor de mens, de dieren en het milieu. De kwestie rond plastic vervuiling raakt ons allemaal en bijgevolg is plasticvrij terecht een ‘hot item’ geworden. Je leest er veel over in de pers, websites als ‘Plastic Soup’ hebben miljoenen volgers en er worden tal van activiteiten georganiseerd rond dit thema.

[Www.meiplasticvrij.be](http://www.meiplasticvrij.be)

Ook onze verantwoordelijkheid.

Wij zijn steeds op zoek naar manieren om het gebruik van plastic terug te dringen. We kiezen steeds meer voor producten die inzetten op composteerbare verpakkingen. Het merk Your Organic Nature bijvoorbeeld telt al meer dan 50% plasticvrije verpakkingen en dit aantal neemt nog elke dag toe ook Lima heeft voor 100% composteerbare verpakkingen.

Kleine aanpassingen kunnen zorgen voor de grootste resultaten. Allemaal samen kunnen we ons gebruik van wegwerpplastic gevoelig verminderen. Wij hebben in het kader van 'Mei Plasticvrij' deze maand een aantal van onze 'plasticvrije' -producten in actie gezet.

Kom de producten ontdekken in de winkel:

- bamboe tandenborstel
- herbruikbare reinigingsdoekjes
- herbruikbare inlegkruisjes / maandverband
- foodhuggers
- bamboe rietjes
- vaste shampoo (blok)
- katoenen zakjes
-

Tips:

- neem een herbruikbare tas mee naar de winkel
- breng je eigen potje mee om beleg in te doen
- hergebruik je broodzakken
- gebruik katoenezakjes voor groenten en fruit.
- Koop geen waterflessen meer en stap over op kraantjeswater.(gebruik een Brita om het water te filteren)
- Koop zoveel mogelijk vers en in grotere/bulck verpakkingen.
- alle tips zijn welkom!

Bron: weekend.knack.be

'We zijn het aan onszelf verplicht: mei wordt plasticvrij'

Elke minuut wordt er een vrachtwagen aan plastic in onze zeeën gedumpt. Er zijn zinnen die je drie keer moet lezen als je de ernst ervan wil kunnen vatten. Op dit eigenste moment wordt een probleem dat we zelf gecreëerd hebben en waar we geen collectieve oplossingen voor hebben alleen maar groter. Europa broedt op maatregelen 'tegen 2030'. En ondertussen dumpt die vrachtwagen maar. Elke minuut. 1440 keer per dag. En dat gebeurt niet alleen in de oceaan, ook te land. Plastic wordt massaal geproduceerd, maar vergaat niet. Het valt hoogstens uiteen in kleine partikels, die een eigen leven gaan leiden.

Ondertussen zitten die micro- en nanoplastics overal, zelfs in ons lijf. Recent Brits onderzoek liet weten dat meer dan tachtig procent van onze jongeren in hun lichaam sporen dragen van BPA, een hormoonverstorende stof die aan plastic wordt toegevoegd en die in ons lijf niets te zoeken heeft. En toch blijven we met z'n zeven miljard massaal flesjes water kopen en plastic verpakkingen aan de kassa versluizen alsof er niets aan de hand is.

'We zijn het aan onszelf verplicht: mei wordt plasticvrij'

Een gewoonte of levensstijl kan zo ingeburgerd raken dat niemand zich er echt vragen bij stelt. Nu ja, niemand. Het is pas als je je in het thema gaat verdiepen dat je merkt hoeveel mensen en organisaties eigenlijk al een hele tijd staan te roepen in de woestijn. Of in de oceaan, zo je wil. Maar het lijkt wel of we aan land collectief doof zijn. Ook ik heb mijn oren moeten laten uitspuiten. Zelf ben ik me al jaren bewust van de nadelen van te veel vlees, suikers en alcohol en van het belang van

psychische hygiëne, rust, yoga en zelfcompassie. Maar over de schadelijke gevolgen van plastic? Daar had ik nog nooit bij stilgestaan. Tot daar plots dan dat onderwaterfilmpje is dat me naar de keel grijpt. Een oproep op sociale media met de vraag of we hier niets aan kunnen doen. Ik word bruusk wakker geschud. Hoezeer mijn hoofd ook zegt dat ik geen tijd heb voor gevechten tegen de bierkaai, ik moet mijn gevoel volgen: we kunnen niet anders, het moet! En daar zitten we dan even later op een winterse middag met een paar ondernemende vrouwen rond de tafel, te broeden op een plan. Iedereen moet meedoen, minder zal niet helpen. Eerst willen we het nog een jaar uitstellen, maar dan beseffen we dat er geen tijd te verliezen valt: dit is het moment. Hoe doof en stom we jarenlang met z'n allen ook waren, ineens lijkt de etterbuil te barsten. Sociale media ontploffen van de beklijvende filmpjes. Plastic Attack overrompelt de warenhuizen. Zelfs de Britse Queen Mum heeft verklaard dat ze geen single use plastics meer in haar paleis wil zien. Het thema borrelt, bruist, broeit. Er is geen tijd meer te verspillen. We zijn het aan onszelf verplicht nu met z'n allen oplossingen te zoeken. Als we de tafel verlaten weten we: mei wordt plasticvrij.

'Ik hoop van harte dat ik nog iets van een plasticarmere wereld mag meemaken, maar daarvoor ga ik niet op Europa wachten'

Niet om de zoveelste hype in de lucht te gooien. Niet om stof te genereren voor radio- en tv-programma's. Niet om ons ook eens belangrijk te voelen. Wel omdat er kinderen van ons eigen bloed rondlopen die straks nog een leefbare planeet nodig hebben en de kans verdienen op een sterk en weerbaar nageslacht. 'Ik wil mijn kinderen recht in de ogen kunnen kijken en zeggen: ik ben bezig met jullie toekomst', zei Mei Plasticvrij-ambassadrice Hilde De Baerdemaeker enkele dagen geleden in een gesprek met Psychologies-journaliste Valérie Du Pré. Daar gaat het om: samen een veilige habitat garanderen voor ons nageslacht. 'Samen' is overigens het kernwoord. Dit is geen actie die iemand kan claimen. Dit is geen primeur die je je kan toe-eigenen of waar je je reputatie mee kan opvijzelen. Dit is een actie die enkel kan werken als alle partijen beseffen dat er iets groters op het spel staat dan enkel het persoonlijke belang. Eigenbelang brengt versnippering en het verzwakt de krachten. Maar samen kunnen we een tsunami aan kracht ontketenen, om te realiseren wat misschien onmogelijk lijkt. 'We moeten weer gaan denken als kathedraalbouwers', zei trendanalist Herman Konings me ooit. 'Soms moet je inspanningen leveren voor een doel waar je zelf het resultaat misschien niet meer van zal zien.' Ik ben 52 en hoop van harte dat ik nog iets van een plasticarmere wereld mag meemaken. Maar daarvoor ga ik niet op Europa wachten. Anne Wislez, hoofdredacteur Psychologies magazine en mede-oprichter van Mei Plasticvrij: Mei Plasticvrij: met z'n allen minder plastics gebruiken. Meedoen kan via www.meiplasticvrij.be